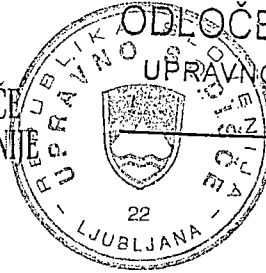

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	30 -11- 2016	Sig. znak: 0519
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-61/2014/24		

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

9. 11.

20 16

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Darinka Dekleva Marguč in Liljana Polanec kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik, ki je v zadevi poročala ter višje pravosodne svetovalke Adriane Glažar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: DRŽAVNI IZPITNI CENTER, Kajuhova 32U, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Ferfolja, Ljubič, Bauk, o.p., d.o.o., odvetnik Dino Bauk, Slomškova ulica 17, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-61/2014/18 z dne 30. 11. 2015,

na seji 9. novembra 2016

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-61/2014/18 z dne 30. 11. 2015 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeci stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožeča stranka je kot organ prve stopnje z odločbo št. 090-3/2014 z dne 10. 3. 2014 zavrnila zahtevo prosilca (v nadaljevanju: stranka z interesom), za dostop do informacij javnega značaja, v kateri je ta zahteval, da se mu omogoči vpogled in posredovanje podatkov v obliki tabele o dosežkih učencev, ki so v letnih poročilih o izvedbi NPZ objavljeni v grafičnih prikazih: - srednje vrednosti pri angleškem jeziku na NPZ v 6. in 9. razredu v letih 2012 in 2013 po šolah, - srednje vrednosti pri slovenščini na NPZ v 6. in 9. razredu v letih 2012 in 2013 po šolah, - srednje vrednosti pri matematiki na NPZ v 6. in 9. razredu v letih 2011, 2012 in 2013 po šolah, ter - srednje vrednosti pri biologiji in geografiji na NPZ v 9. razredu v letih 2011, 2012 in 2013 po šolah. V obrazložitvi zavrnilne odločbe organ navaja, da dokument oziroma informacija, kjer bi bili zahtevani podatki zbrani skupaj pri organu, ne obstaja. Grafi, ki so javno objavljeni v Letnem poročilu o izvedbi NPZ, so rezultat programske kode, v kateri ni imen šol in ki je povezana neposredno z dosežki posameznih učencev v podatkovni bazi. Nikjer v podatkovni bazi organa tudi ni povprečnih dosežkov šol. Zahtevana informacija javnega značaja pri organu ne obstaja v zahtevani obliki, niti v obliki zahtevanega dokumenta, dosjeja ali zadeve ter je organ v skladu s 4. členom ZDIJZ tudi ni dolžan ustvariti. Organ zaradi neobstoja zahtevane informacije javnega značaja tudi ne more ugoditi zahtevi prosilca po dostopu do informacije javnega značaja.
2. Stranka z interesom, oziroma prosilec, se je zoper odločbo prve stopnje pritožil. V obrazložitvi izpodbijane odločbe tožena stranka navaja, da je odločbo izdala v ponovljenem postopku na podlagi sodbe opr. št. I U 1167/2014-12 z dne 28. 9. 2015. V skladu z navodili sodišča v tej sodbi je tožena stranka v pritožbenem postopku razjasnila zahtevo prosilca v delu, ki se je nanašal na vse ostale predmete. Prosilec je dne 27. 10. 2015 v okviru pritožbenega postopka svojo zahtevo z dne 12. 2. 2014 skrčil oziroma umaknil v delu, ki se nanaša na posredovanje srednjih vrednosti za vse ostale predmete na nacionalnem preverjanju znanja v 9. razredu v letih 2011, 2012 in 2013 po šolah. Zato je tožena stranka, na podlagi tretjega odstavka 256. člena ZUP, s sklepom z dne 27. 11. 2015, v tem delu postopek ustavila. V preostalem delu je, na podlagi prvega odstavka 252. člena ZUP, pritožbi stranke z interesom ugodila in izpodbijano odločbo prve stopnje odpravila. Hkrati je odločila, da je tožeča stranka dolžna prosilcu v roku 31 (enaintrideset) dni od prejema te odločbe v elektronski obliki posredovati iz baze podatkov vseh osnovnih šol, ki jo vodi, podatke o povprečnih dosežkih učencev in učenk pri nacionalnem preverjanju znanja: - v šolskih letih 2011/2012 in 2012/2013 na preizkusu znanja iz angleščine in slovenščine v 6. in 9. razredu poimensko po šolah za vse osnovne šole; - v šolskih letih 2010/2011, 2011/2012 in 2012/2013 na preizkusu znanja iz matematike v 6. in 9. razredu

poimensko po šolah za vse osnovne šole. Tožena stranka podrobneje opisuje potek postopka in navaja, da ji organ prve stopnje v postopku preverjanja ali zahtevana informacija javnega značaja obstaja, ni posredoval zahtevanih informacij, zato je kot dokazno sredstvo uporabila zapisnik o ogledu *in camera*, ki je bil izdelan v zadevi št. 090-214/2012, kjer je bila zahtevana istovrstna informacija javnega značaja, kot je bila zahtevana v predmetni zadevi. Razlika je le, da je konkretna zadeva razširjena na več let in na več osnovnošolskih predmetov. V zadevi št. 090-214/2012 je bil dne 7. 11. 2012 izdelan zapisnik, iz katerega izhaja, da je organ zelo hitro pridobil (priklical) podatek o povprečni uspešnosti določene šole pri nacionalnem preverjanju znanja pri slovenščini v letu 2010/2011. Enake podatke lahko organ prikliče tudi za angleščino. Glede na to, da organ v konkretni zadevi ni zanikal, da bi bilo na enak način, kot je opisan v omenjenem zapisniku o ogledu *in camera*, mogoče priklicati tudi podatke, ki so predmet obravnavanih zahtev prosilca, je tožena stranka ugotovila, da je istovrstne podatke mogoče hitro in na enostaven način priklicati tudi za leta 2012 in 2013 in tudi za matematiko. Organ tudi razpolaga z ustreznimi napravami ter strokovnim znanjem za priklic zahtevanih informacij. Vse navedeno potrjuje tudi sodba Upravnega sodišča št. 1167/2014-12 z dne 28. 9. 2015, v kateri je sodišče navedlo, da priklic (obstoječih) podatkov iz računalniške baze v pravnem smislu ne pomeni ustvarjanje novega dokumenta. Če se torej podatki nahajajo v računalniških bazah, mora organ prosilcu omogočiti dostop do teh podatkov, tudi če tak priklic zgolj tehnično in enostavno pomeni ustvarjanje dokumenta. Pri tem se je sodišče oprlo tudi na sodbo Upravnega sodišča št. I U 44/2013-14 z dne 16. 10. 2013, ki temelji na ugotovitvah, navedenih v omenjenem zapisniku o ogledu *in camera*. Sodišče je v navedeni zadevi pritrnilo toženi stranki, ki je organu naložila, da mora prosilcu iz baze podatkov vseh osnovnih šol, ki jo vodi, posredovati podatke o povprečnih dosežkih učencev in učenk pri nacionalnem preverjanju znanja v šolskem letu 2010/2011, na preizkusu znanja iz angleščine in slovenščine, poimensko po šolah za vse šole. Sodišče je na podlagi podatkov v spisu implicitno štelo, da zahtevani dokument obstaja in zato je odločilo, da ni potrebna pritegnitev izvedenca, saj je šlo glede na znana dejstva v upravnem spisu, za pretežno pravno in ne dejansko vprašanje.

3. Tožeča stranka vlaga tožbo zaradi nepravilne ugotovitve dejanskega stanja ter nepravilne uporabe oziroma kršitev materialnega prava in predlaga, da sodišče tožbi v celoti ugodi, izpodbijano odločbo spremeni tako, da pritožbo prosilca zavrne ter potrdi odločbo tožeče stranke št. 090-3/2014 z dne 10. 3. 2014 oziroma podrejeno, da izpodbijano odločbo tožene stranke odpravi ter ji zadevo vrne v ponovno obravnavanje in odločanje. Informacija oziroma dokument, ki bi vseboval podatke, ki jih je zahteval prosilec pri tožeči stranki, ne obstaja, zato jih ni mogla posredovati. Grafi, ki so javno objavljeni v Letnem poročilu o izvedbi nacionalnega preverjanja znanja so rezultati programske kode, v kateri ni imen šol.

Nikjer v podatkovni bazi organa ni povprečnih dosežkov šol in bi jih morali na novo izračunati, torej ustvariti nov dokument. Tudi v primeru sodbe I U 44/2013 z dne 16. 10. 2013 (podatki za leto 2011) je tožeča stranka na novo ustvarila dokument, ker ji je bilo s pravnomočno sodbo potrebno izvršiti, kar pa ne pomeni, da s podatki, ki jih tokrat zahteva prosilec, razpolaga, niti da jih lahko na zelo enostaven in hiter način prikliče iz baze, kot zatrjuje tožena stranka. V izpodbijani odločbi se tožena stranka sklicuje na zapisnik o ogledu *in camera* z dne 7. 11. 2012, ki sploh ni bil opravljen v predmetnem postopku in v katerem je bila izdana izpodbijana odločba, pač pa v postopku iz leta 2012, kar pomeni tudi, da tožena stranka pred izdajo izpodbijane odločbe sploh ni ugotavljala dejanskega stanja. Tožena stranka navaja, da naj bi se v praksi izoblikovalo stališče, da mora organ zavezanec omogočiti dostop do dokumentov, ki se nahajajo v računalniških bazah, čeprav to tehnično gledano pomeni nastanek (ustvarjanje) novega dokumenta. Kje natančno ZDIJZ daje toženi stranki podlago za tovrstno interpretacijo izjeme od izrecne določbe 4. člena, tožena stranka ne navaja. Namen ZDIJZ je, da razen v primeru zakonsko določenih izjem, zagotavlja odprtost dela državnih institucij oziroma zavezancev, ne pa da le-te spreminja v brezplačni servis, ki naj na željo prosilcev ustvarja nove obdelave in analize podatkov. Tožeča stranka računalniško obdelavo surovih podatkov v bazi tožeče stranke imenuje „priklic“, s čimer želi ustvariti vtis, da informacije o povprečni uspešnosti šol v bazah tožeče stranke dejansko obstajajo ter jih je treba le priklicati, kar ni skladno z dejanskim stanjem. Informacijo o srednjih vrednostih rezultatov pri posameznem predmetu, za posamezno šolo, mora tožeča stranka z računalniško obdelavo šele ustvariti, kar je izrecno navedeno tudi v zapisniku z dne 7. 11. 2012. Za pravilno ugotovitev dejstva, da povprečnih vrednosti dosežkov posameznih šol pri posameznem predmetu ni mogoče „hitro in enostavno priklicati“ iz računalniških baz tožeče stranke, temveč jih je potrebno na novo izračunati, naj sodišče postavi izvedenca računalniške stroke. V nadaljevanju se tožeča stranka sklicuje na določbi 64. in 65. člena Zakona o osnovni šoli, ki prepovedujeta razvrščanje šol na podlagi podatkov in analiz dosežkov na NPZ. Sodišče je v sodbi opr. št. I U 1760/2014 v 9. točki obrazložitve izrecno navedlo, da tožečo stranko, poleg določb ZDIJZ, zavezuje tudi materialno pravna določba tretjega odstavka 18.a člena Zakona o maturi, ki prepoveduje uporabo podatkov za razvrščanje šol. S tem razlogovanjem je naslovno sodišče vsaj v tisti zadevi privzelo bistveni del argumentacije tožeče stranke, da mora pri obravnavi prošenj za posredovanje podatkov o dosežkih učencev in učenk pri nacionalnem preverjanju znanja oziroma dijakov in dijakinj pri maturi spoštovati tudi določbe področnih zakonov, ki izrecno prepovedujejo uporabo teh podatkov za razvrščanje šol, ki ga je prosilec oziroma zasebna fakulteta *Alma Mater Europaea*, katere član upravnega odbora je, v preteklosti že

napravila in ga na svoji spletni strani objavlja tudi v prihodnje. Tožeča stranka zato pričakuje, da bo naslovno sodišče tudi v predmetni zadevi utemeljenost zahteve prosilca oziroma njeno zavrnitev s strani tožeče stranke, presojalo tudi z vidika določb 64. in 65. člena Zakona o osnovni šoli.

4. Tožena stranka se v odgovoru na tožbo sklicuje na sodbo Upravnega sodišča RS opr. št. I U 1167/2014, da priklic (obstojećih) podatkov iz računalniške baze v pravnem smislu ZDIJZ ne pomeni ustvarjanje novega dokumenta. V obravnavani zadevi je šlo za bistveno podobno dejansko stanje kot v zadevi št. 090-214/2012, ki je bila vodena pred Upravnim sodiščem RS pod opr. št. I U 1167/2014. Sklicuje se tudi na sodbo Upravnega sodišča opr. št. I U 44/2013, v kateri je sodišče na podlagi podatkov v spisu implicitno štelo, da zahtevani dokument obstaja, zato je odločilo, da ni potrebe za pritegnitev izvedenca, saj je šlo glede na znana dejstva v upravnem spisu za pretežno pravno in ne dejansko vprašanje. Glede sklicevanja tožeče stranke, da je treba zahtevane informacije presojati tudi z vidika Zakona o osnovni šoli, meni, da gre za tožbeno novo, do katere tožeča stranka nima pravice. Tožena stranka poudarja specifičnost postopka po ZDIJZ, saj ZOsn in ZDIJZ ne urejata iste pravice, zato nista v razmerju *lex specialis derogat legi generali*. Določbe 64. in 65. člena ZOsn se nanašata na nacionalno preverjanje znanja (NPZ), ZDIJZ pa ureja pravico vsakogar do dostopa do različnih dokumentov – informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo organi zavezanci. Gre za različni pravni podlagi in za urejanje dveh različnih pravic, na eni strani za pravico dostopa do informacij javnega značaja, ki izhaja iz drugega odstavka 39. člena Ustave, na drugi strani pa za pravico do uporabe podatkov na podlagi določb v ZOsn. To pomeni, da je treba v postopku dostopa do informacij javnega značaja uporabljati določbe ZDIJZ, v skladu s 15. členom ZDIJZ pa je za vprašanja postopka, ki niso urejena s tem zakonom, treba uporabiti določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ne pa določbe posameznega področnega zakona, v tem primeru ZOsn. Pri tem tožena stranka opozarja tudi na sodbo Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 252/2009 z dne 27. 8. 2009. Meni, da lahko organ v postopku po ZDIJZ zavrne dostop do zahtevanih informacij izključno zaradi obstoja katere izmed izjem iz 5.a člena in prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ali določbe v drugem specialnem zakonu, ki ureja vprašanja dostopa do informacij javnega značaja. Ker ZOsn ne vsebuje določbe, ki bi izrecno izključevala ali dovoljevala uporabo določb ZDIJZ, ni nobene pravne podlage za razlago, kot jo zatrjuje tožeča stranka, saj bi to pomenilo nedopustno omejevanje človekove pravice dostopa do informacije javnega značaja. Izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja je namreč treba razlagati ozko, restriktivno, saj bi tolmačenje področnih zakonov na način, kot dodatne izjeme (brez da bi se zakon na ZDIJZ posebej skliceval) posegalo v določbe ZDIJZ, to praktično razvrednotilo ZDIJZ oziroma

ustavno pravico do dostopa do informacij javnega značaja. Tožena stranka opozarja tudi na sodbo Upravnega sodišča RS opr. št. I U 2052/2014 z dne 6. 1. 2016, v kateri se je sodišče že opredelilo do vprašanja pravilne uporabe določb 64 in 65. člena ZOsn. Glede na navedeno predlaga, da sodišče tožbo v celoti zavrne.

5. Tožeča stranka v pripravljalni vlogi navaja, da je Upravno sodišče v sodbi opr. št. I U 2052/2014 določilo dva kumulativna pogoja, da se lahko govori o priklicu in ne o ustvarjanju novega dokumenta: a) enostavnost in b) hitrost. Obeh kumulativnih pogojev v predmetni zadevi tožena stranka pred sprejemom izpodbijane odločitve ni mogla ugotoviti preprosto že zato, ker teh dejstev sploh ni ugotavljala. Ni namreč opravila niti *in camera* ogleda, kaj šele da bi postavila izvedenca ustrezne stroke. Zadovoljila se je z ugotovitvami ogleda *in camera*, opravljenega v zadevi št. 090-214/2012, tekem katerega pa ni bilo natančno, s kakšnimi objektivnimi kazalniki ugotavljano, kako hitro in s koliko znanja se da določene podatke „priklicati“ iz baze. Nasprotno pa je bila med ogledom *in camera* v zadevi št. 090-293/2015 z dne 12. 1. 2016 ugotovljeno, da bi po oceni organa izračun danih povprečij trajal nekaj ur. To opravilo namreč vključuje pripravo sql poizvedbe, samo izvajanje poizvedbe in nato še preverjanje pravilnosti prejetih rezultatov. To pa ni niti preprosto (saj ga lahko opravi le najvišje usposobljen informatik s tega področja) niti hitro (oziroma takoj).
6. Sodišče je tožbo in odgovor na tožbo poslalo v odgovor tudi prosilcu za dostop do informacije javnega značaja _____ (stranka z interesom), ki je podal svoj odgovor.

K I. točki izreka:

7. Tožba je utemeljena.
8. V obravnavani zadevi je tožena stranka izdala izpodbijano odločbo v ponovljenem postopku po sodbi opr. št. I U 1167/2014. Na podlagi pritožbe stranke z interesom je presojala odločbo DIC o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju IJZ) v obliki tabele o dosežkih učencev, ki so v letnih poročilih o izvedbi NPZ objavljeni v grafičnih prikazih in sicer za srednje vrednosti pri angleškem jeziku in pri slovenščini v 6. in 9. razredu v letih 2012 in 2013 ter pri matematiki v 6. in 9. razredu v letih 2011, 2012 in 2013. Tako se je glasila tudi zahteva prosilca za posredovanje IJZ. Tožena stranka je v ponovljenem postopku pritožbi prosilca ugodila tako, da je odločila, da mu mora organ v roku 31 (enaintrideset) dni od prejema te odločbe v elektronski obliki posredovati iz baze podatkov vseh osnovnih šol, ki jo vodi, podatke o povprečnih dosežkih učencev in učenk pri nacionalnem preverjanju znanja v šolskih letih 2011/2012 in 2012/2013 na preizkusu znanja iz angleščine in slovenščine v 6. in 9. razredu poimensko po šolah za vse osnovne šole ter v šolskih letih 2010/2011, 2011/2012 in 2012/2013

na preizkusu znanja iz matematike v 6. in 9. razredu poimensko po šolah za vse osnovne šole. V konkretnem primeru izrek izpodbijane odločbe ne navaja enakih letnic kot so navedene v odločbi organa prve stopnje in v zahtevi prosilca, pri čemer iz obrazložitve izpodbijane odločbe ne izhaja, zakaj je organ tako odločil. Vendar pa sodišče ugotavlja, da prej veljavni Pravilnik o nacionalnem preverjanju znanja v osnovnih šolah (Uradni list RS, št. 67/05, 64/06, 2/10) kot tudi sedaj veljavni Pravilnik o nacionalnem preverjanju znanja (v nadaljevanju NPZ) v osnovnih šolah (Uradni list RS, št. 30/13), v 12. členu določata, da se nacionalno preverjanje znanja izvede praviloma v mesecu maju, kar pomeni, da se podatki o NPZ izvedenem v letu 2011 nanašajo na šolsko leto 2010/2011, podatki za leto 2012 nanašajo na šolsko leto 2011/2012, podatki za leto 2013 pa na šolsko leto 2012/2013. To hkrati pomeni, da tožena stranka s svojo formulacijo izreka ni kršila pravil ZUP na način, ki bi v tem delu vplival na zakonitost odločitve in ni odločala mimo zahtevka prosilca. Pri tem je sodišče upoštevalo, da je v pravilniku določeno, da je NPZ v letu izveden le 1x.

9. V predmetnem upravnem sporu tožeča stranka izpodbija odločbo, s katero ji je tožena stranka naložila posredovanje določenih informacij javnega značaja. Med strankama namreč ni sporno, da gre v konkretnem primeru za informacije javnega značaja, ki izvirajo iz delovnega področja tožeče stranke, niti ni sporno, da zahtevana informacija ne obstaja v zahtevani obliki. Med strankama tudi ni sporno, da je tožena stranka dejansko stanje ugotavlja na podlagi zapisnika o ogledu *in camera* z dne 7. 11. 2012, ki je bil izdelan v drugem upravnem postopku in ne v predmetnem upravnem postopku.
10. Sporno pa ostaja vprašanje, ali priklic informacij, ki se nahajajo pri tožeči stranki v njeni računalniški bazi, pomeni ustvarjanje novega dokumenta ali pa gre za dokument, ki glede na način, ki bi bil potreben za njegovo „pridobitev“ iz računalniške baze, že obstaja. Že v prejšnjem postopku in v ponovljenem postopku se je tožena stranka pri odločanju oprla na zapisnik o opravljenem ogledu *in camera* z dne 7. 11. 2012. Ker tožeča stranka v prvotnem upravnem postopku ni argumentirano ugovarjala, da ne bi bilo mogoče na enak način, kot izhaja iz navedenega zapisnika, priklicati iz njegove računalniške baze tudi podatke o povprečni uspešnosti za druge predmete in za druga šolska leta po šolah, je sodišče v sodbi opr. št. I U 1167/2014 ocenilo, da je imela tožena stranka v prvotnem postopku „*zadostno podlago za dokazno oceno, da tožnik lahko iz svoje računalniške baze, z znanjem, s katerim razpolaga, relativno hitro in enostavno, prikliče tudi podatke o povprečni uspešnosti, pri NPZ za predmete in za šolska leta, za vse osnovne šole, kot je to zahteval prosilec*“. V konkretnem primeru pa gre za bistveno drugačno situacijo. Tožena stranka je namreč izpodbijano odločbo izdala v ponovljenem postopku brez dopolnjevanja dokaznega postopka, ki je bilo ugotovljeno na podlagi spornega zapisnika iz leta 2012, zato je tožeča stranka šele

v tožbi dobila možnosti ugovarjati pravilnosti v odločbi ugotovljenega dejanskega stanja, kar je tudi storila. Navedene tožbene ugovore, kljub drugačnemu mnenju tožene stranke, na podlagi navedenega sodišče ne šteje za nedovoljeno tožbeno novoto iz tretjega odstavka 20. člena ZUS-1.

11. Tožeča stranka v tožbi ugovarja pravilnost uporabe zapisnika iz leta 2012, ki se je nanašal na drug upravni postopek, za ugotavljanje dejanskega stanja v konkretni zadevi in poudarja, da zahtevani podatki pri njej ne obstajajo in bi morala za njihovo posredovanje na novo izračunati povprečne dosežke šol in tako ustvariti nov dokument. Med strankama je tako bistveno sporno ali gre v konkretnem primeru za enostaven „priklic“ podatkov iz računalniške baze ali pa gre za „ustvarjanje novega dokumenta“. Sodišče je v svoji sodni praksi že postavilo standarde, kaj pomeni hitro in enostavno priklicati dokument iz računalniške baze. Tako je v sodbi opr. št. I U 2052/2014 izrecno zapisalo sledeče: *„če gre zgolj za priklic obstoječih podatkov iz računalniške baze, to res ne pomeni ustvarjanje novega dokumenta, vendar le pod pogojem, če je to mogoče opraviti zares zelo enostavno in hitro, v nasprotnem primeru pa glede na določilo prvega odstavka 4. člena ZDIJZ zavezancu ni mogoče nalogati, da bi moral iz obstoječih dokumentov na zamuden način pridobivati podatke, ki jih v zahtevani obliki sicer nima. Iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ jasno izhaja, da mora zahtevana informacija že obstajati, zato ni mogoče zavezancu nalogati, da bi jo moral iz računalniške baze pridobivati na način, ki bi zanj pomenil nesorazmerno visok dodaten vložek časa in truda. Od stališča, da mora informacija že obstajati v točno taki obliki, kot je prosilec zaprosil zanjo, je možno odstopati le izjemoma, ko je zahtevano informacijo možno iz računalniške baze dobiti na enostaven način in takoj.“* Iz obrazložitve izpodbijane odločbe pa ni nikjer razvidno, koliko časa bi tožeča stranka konkretno porabila za to, da bi zahtevane podatke pridobila za vse šole, saj je navedeno zgolj to, da iz zapisnika o ogledu *in camera* iz leta 2012 izhaja, da je organ zelo hitro pridobil (priklical) podatek o povprečni uspešnosti določene šole pri nacionalnem preverjanju znanja pri določenem predmetu. Takšen splošen opis pa ne omogoča sodišču, da bi preveril kolikšen vložek časa in truda se dejansko terjata od tožeče stranke, da zahtevane podatke posreduje prosilcu. Iz navedenega razloga je izpodbijana odločba v bistvenem delu pomanjkljiva, saj so pomanjkljivo navedeni razlogi, na podlagi katerih je tožena stranka ocenila, da zahtevana informacija že obstaja. Ker je izpodbijana odločba premalo obrazložena in se je ne da preizkusiti, je iz tega razloga sodišče odločbo odpravilo in vrnilo zadevo toženi stranki v ponovno odločanje.
12. Glede na navedeno je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijano odločbo zaradi kršitve postopka (7. točka drugega odstavka 237. člena ZUP), ki je vplivala na zakonitost odločitve (2. točka prvega odstavka 27. člena ZUS-1), odpravilo in zadevo vrnilo

toženi stranki v ponovni postopek (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1). Ker je sodišče moralo izpodbijano odločbo odpraviti že iz navedenega razloga, se v konkretno presojo preostalih ugovorov strank v postopku ni dodatno še posebej opredeljevalo.

13. Sodišče v tej zadevi ni razpisalo glavne obravnave, kot je predlagala tožeča stranka v tožbi s tem, ko je predlagal izvedbo dokazov z izvedencem, ker je že na podlagi podatkov tožbe s tožbenimi prilogami, izpodbijanega upravnega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi (1. alineja prvega odstavka 59. člena ZUS-1).

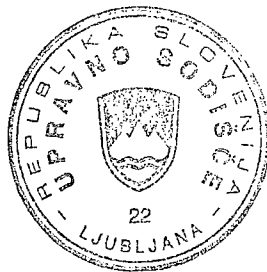
K II. točki izreka:

14. Če sodišče tožbi ugodí, se tožeči stranki glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1). Ker je bila zadeva rešena na seji, tožnika pa je v postopku zastopal odvetnik, se mu priznajo stroški v znesku 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika) z zahtevanim 22 % DDV. Sodišče bo plačano sodno takso vrnilo po uradni dolžnosti (opomba 6.1/c taksne tarife Zakona o sodnih taksah). Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. november 2016

Predsednik senata:

mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: